

české vězeňství



Útěk

BOBY

652

3
m

zvláštní vydání



Útěk z Věznice Plzeň

Zvláštní vydání časopisu České vězeňství

Útěk z Věznice Plzeň

Je 45. kalendářní týden roku 2005. Ještě v pondělí nikdo netušil, že to bude týden, který otřese důvěrou veřejnosti v naše vězeňství a vyburcuje českou exekutivu alespoň k vážnému zamyšlení nad podmínkami, v nichž dnes vězeňská služba pracuje. Dlouho opomíjená popelka se rázem stala středem pozornosti všech našich občanů, médií a politiků. Díky tomu se počáteční mediální lavina kritiky vězeňské služby mění po několika dnech v seriozní zájem o poznání práce i života za mřížemi českých

věznic. sdělovací prostředky se už nespokojují jen s povrchními nebo bulvárními kauzami, ale informují o dlouhodobém finančním podceňování rozpočtu vězeňské služby, několikaletém snižování početního stavu jejích zaměstnanců, přestože stavy vězňů vytrvale rostou. Vláda a ústavní činitelé slibují nápravu.

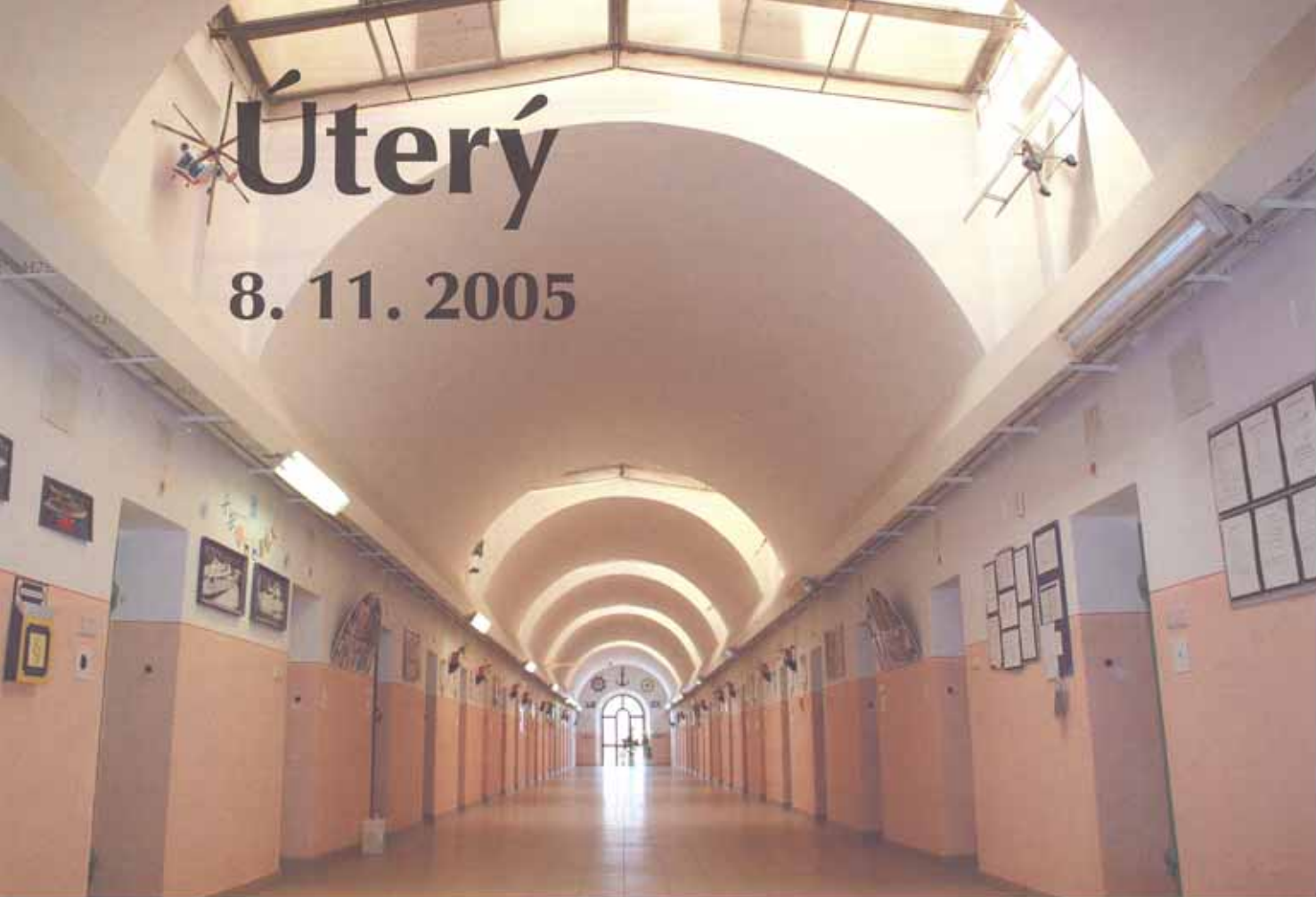
První, kdo však rozhodně jedná, je vedení vězeňské služby v čele s plk. Mgr. Luďkem Kulou, generálním ředitelem, který

je ve funkci teprve sedm měsíců. Ten nařizuje nejen důkladné prošetření případu, jemuž je věnováno toto speciální vydání časopisu České vězeňství, ale nevyhýbá se ani prvním personálním změnám. Na základě výsledků postupujícího šetření pak ukládá svým spolupracovníkům úkoly, které souvisí s vnější i vnitřní bezpečností vězeňských objektů.



Úterý

8. 11. 2005



Útěk

Téměř o tři hodiny později, ve 13.15, se 1. zástupce ředitele plzeňské věznice dozvídá od vedoucího vězeňské a justiční stráže, že mistr v knihárně, která patří k vnitřním pracovištím věznice, postrádá klíče. Uplyne další čtvrt hodina a na stůl se mu dostává zpráva, že z věznice utekli dva velmi nebezpeční vězni odsouzení za závažné trestné delikty..

České vězeňství tak popětiletých, kdy z Věznice Mírov uprchl vězeň Kajínek, zažívá šok, který v následujících dnech vyvolá doslova smršť zájmu sdělovacích prostředků, odborné i laické veřejnosti o bezpečnost českých věznic.



Je deset hodin třicet pět minut a z brány plzeňské věznice vyjíždí nákladní automobil společnosti EUROpap. V té chvíli nikdo ze zaměstnanců vězeňské služby netuší, že v jedné z palet uložených na korbě nákladního vozidla jsou ukryti vězni – 58letý Rostislav Roztočil a 29letý Roman Čabrada, oba odsouzení za závažné trestné činy k dlouhodobým trestům odnětí svobody.

Kdo jsou uprchlí vězni

Roman Čabrada se narodil 2. srpna 1976 v Klatovech. V roce 2004 byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 18,5 roku za vraždu Ericha Kundera, starosty bavorského města Röckingu. Za obchod s pervitinem mu byl v roce 2005 trest odnětí svobody navýšen o šest let. Podle informací orgánů činných v trestním řízení je nájemný vrah Roman Čabrada velmi nebezpečnou osobou.

Rostislav Roztočil se narodil 21. října 1947 v Berouně. V roce 1985 byl Krajským soudem v Praze odsouzen za vraždu egyptského studenta k trestu odnětí svobody v délce trvání 19 let. Výkon trestu však nastoupil až v roce 2000, kdy byl příslušnými orgány zatčen na jednom z našich z hraničních přechodů. Předtím žil v emigraci.

Kritický den ve Věznici Plzeň

(S využitím zápisu z pracoviště krizového řízení dne 8. 11. 2005)

13.15 hod. – Mistr na pracovišti knihárna ohlašuje dozorcům, že mu chybí klíče ze systému generálního klíče.

13.30 hod. – Dozorci oznamuje, že postrádá dva odsouzené.

13.31 hod. – Zástupce ředitele věznice vydává nařízení, že žádné motorové vozidlo ani osoba nesmí opustit věznici. Strážníci na strážních věžích jsou informováni o vzniklé situaci.

13.35 hod. – Operační středisko hlásí, že poslední vozidlo s nákladem několika palet odjelo z pracoviště knihárna v 10.35 hod. a poté opustilo věznici.

13.38 hod. – Provádí se sčítací prověrka. Ta potvrzuje, že chybí dva vězni.

13.40 hod. – Na pokyn ředitele Věznice Plzeň plk. Ing. J. Zemana je zahájena činnost pracoviště krizového řízení.

(Právě toto rozhodnutí bylo při šetření označeno za příčinu opoždění dalších úkonů souvisejících se zadržením prchajících vězňů. Navíc vyvolalo chaos v řešení situace a úkony spojené s pátráním po uprchlících se staly neúčinnými.)

13. 45 hod. – Na pokyn zástupce ředitele věznice je informována Policie ČR.

13.50 hod. – Ředitel věznice plk. Ing. Jaroslav Zeman informuje Generálního ředitelství VS ČR o vzniklé situaci. Mezitím je na překladišti mimo objekt věznice nalezena paleta s opu-

těným úkrytem. Do příjezdu policie je střežena příslušníky VS. Povolán je služební psův od se služebním psem k zachycení stopy pro bezprostřední pronásledování uprchlíků.

14.00 hod. – O útěku vězňů je informován generální ředitel VS ČR. Je vydán pokyn k ukončení činnosti na všech pracovištích věznice, odsouzení se vrací na ubytovny a provádí se sčítací prověrka celé věznice.

14.00 hod. – Z rozhodnutí generálního ředitele VS ČR je do Věznice Plzeň vyslána výjezdová skupina složená z pracovníků Odboru vězeňské a justiční stráže a Odboru prevence a stížností.

14.00 hod. – Generální ředitel VS ČR informuje o události náměstka ministra spravedlnosti ČR Mgr. Ivo Hartmana, MBA.

14.12 hod. – Vězeňská služba informuje Policii ČR o vzniku mimořádné události.

14.14 hod. – Stejnou informací dostává i ředitelství městské policie v Plzni.

14.15 hod. – Ředitel věznice vyhláší Plán vyzkoušení a svozu. (Vyhlášení má hodinové zpoždění, což způsobilo, že v kritických chvílích nebyl ve věznici dostatek příslušníků ke splnění nutných úkolů.)

14.20 hod. – Povoláný služební pes je nasazen na stopu uprchlých vězňů. Začíná spolupráce s Policií ČR.

14.30 hod. – Generální ředitel Vězeňské služby ČR kon-

takuje policejního prezidenta a předkládá mu návrh na součinnost obou složek včetně nasazení policejního vrtulníku.

14.45 hod. – Je nařízeno zesílené střežení, příslušníci eskortní služby zajišťují předvádění vězňů na OpaS. Generální ředitel VS ČR kontaktuje I. náměstka ministra spravedlnosti ČR JUDr. V. Krále, aby ho informoval o situaci v plzeňské věznici.

15.00 hod. – Stále ještě není provedena prohlídka bezprostředního okolí věznice, přestože je k dispozici dostatečný počet příslušníků, kteří se v té době zdržují na shromaždišti a neplní žádné úkoly. Na státních hranicích a silničních komunikacích jsou nasazeny policejní kontroly. Startuje policejní vrtulník.

15.30 hod. – Luděk Kula telefonuje s předsedou branně-bezpečnostního výboru PS PČR JUDr. Janem Vidímem a následně také s předsedou podvýboru pro vězeňství PhDr. Karlem Šplíchalem.

15.46 hod. – Vyslány jsou tři hlídky k monitorování hlavního nádraží Českých drah, Jižního nádraží a Centrálního autobusového nádraží.

16.28 hod. – Vedení věznice v Plzni s několikahodinovým zpožděním konečně posílá zprávu o útěku dozorců službě Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR a ta ji neprodleně předává generálnímu řediteli VS ČR.

18.30 hod. – Na pokyn ředitele věznice je provedena výměna venkovních pátracích hlídek.



„Z Věznice Plzeň se dne 8. listopadu 2005 podařilo uprchnout dvěma vězňům – 58letému R.R. a 29letému R.Č. – odsouzeným k dlouholetým trestům odnětí svobody. Vězeňská služba České republiky okamžitě přijala nezbytná opatření k jejich dopadení, na kterém se nyní podílí spolu s Policií ČR.“

Z dosavadního šetření vyplývá, že k útěku došlo z vnitřního pracoviště Věznice Plzeň, a to za pomoci třetí osoby. Tato osoba téměř hermeticky uzavřela oba odsouzené do palety připravené k expedici, kterou obalila smršťovací fólií a převázala ocelovou páskou. Takto upravená paleta byla naložena na nákladní automobil, zatímco správná byla uschována ve výtahu.

V současné době je už zřejmé, že vězni opustili paletu krátce poté, co s nimi nákladní automobil vyjel z areálu věznice. Na jejich stopu byl nasazen služební pes a Vězeňská služba ČR spolu s Policií ČR usilují všemi dostupnými prostředky o jejich zadržení. Uzavřena byla státní hranice i okolí města Plzně.

Generální ředitel VS ČR informoval o události odpovědné pracovníky Ministerstva spravedlnosti ČR a policejního prezidenta ČR, kterého požádal o součinnost v širším rozsahu, včetně nasazení policejního vrtulníku.

Pokud šetření události prokáže i míru zavinění ze strany zaměstnanců vězeňské služby, je generální ředitel VS ČR připraven vyvodit přísná opatření charakteru kázeňského i personálního.



První rozhodnutí

- Do plzeňské věznice přijíždí generální ředitel VS ČR, aby se přímo na místě seznámil se situací.

- Ještě v úterý večer je z rozhodnutí generálního ředitele VS ČR odvolán z funkce ředitel Věznice Plzeň plk. Ing. Jaroslav Zeman, a to s účinností od 9. listopadu 2005. Dočasným výkonem této funkce je pověřen plk. Mgr. Milan Václavěk, dlouholetý ředitel Věznice Znojmo.

- Generální ředitel VS ČR plk. Mgr. Luděk Kula ustanovuje pětičlennou vyšetřovací komisi.

- Poté, co je o události informováno generální ředitelství vězeňské služby, jeho oddělení pro vztahy s veřejností vydává ještě v odpoledních hodinách první zprávu, kterou týž den využívají ve svém zpravodajství sdělovací prostředky. VS ČR tak včas předešla šíření nejrůznějších dezinformací a zavádějících informací. Text tiskové zprávy otiskujeme v plném znění:

Reakce médií I

- O útěku vězňů z plzeňské věznice informují jako první Česká tisková kancelář, Český rozhlas 1 – Radiožurnál, a další rozhlasové stanice, přidávají se i elektronická média – iDnes, iHNed, aktualne.cz. Ve svých informacích se opírají o tiskovou zprávu Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky. K jejímu znění přihlížejí ve večerních zprávách i všechny televizní stanice.

- Ve zpravodajské relaci ČT 1 „Události komentáře“ generální ředitel VS ČR plk. Mgr. Luděk Kula oznamuje, že ve Věznici Plzeň zjistil závažná pochybení v režimu pravidelných kontrol vězňů a že přijal první personální opatření.

- O útěku dvou vězňů z plzeňské věznice Na Borech informují i zahraniční média, především v Rakousku a Německu.

Středa

9. 11. 2005

Napětí stoupá

O středeční noviny je mimořádný zájem. Veřejnost je zaskočena útekem dvou nebezpečných vězňů a chce znát podrobnosti i poslední zprávy o tom, jak probíhá pátrací akce. Návštěvnost webových stránek Vězeňské služby ČR www.vscr.cz prudce stoupá. Napětí zvyšují média, když zveřejňují vyjádření několika lidí, kteří se obávají Čabradovy odplaty za to, že v jeho případě svědčili před soudem.

Nálady mezi občany využívají někteří politici. Například ministr dopravy M. Šimonovský (KDU-ČSL) obvinil ministra spravedlnosti P. Němce, že nepřímo zodpovídá za útek odsouzených. „Musím říci, že poměry ve věznicích mě znepokojují a určité tu nepřímou odpovědnost ministr má,“ řekl v rádiu Frekvence 1.

Kritická slova však padají především na adresu vězeňské služby, a to nejen ze strany médií. Ministr spravedlnosti Pavel Němec vyzývá generálního ředitele vězeňské služby k zásadním kázeňským opatřením, a to i personálního charakteru. Situace se vyhorcuje.



Věznice Plzeň

- První poznatky zjištěné vyšetřovací komisí ve Věznici Plzeň ukazují na hrubé selhání lidského faktoru, a co je ještě závažnější, také na špatně nastavený bezpečnostní systém.

- Komise konstatuje, že dozorce na pracovišti řádně neprováděl předepsané kontroly. Umístění vězňů ve zvýšené ostraze na pracoviště, jako je v plzeňské věznici knihárna, není podle zákonných nařízení přípustné.

- Vyšetřovatelé už mají paletu, v níž vězni uprehli, i šaty, kterých se zbavili poté, co opusťili nákladní automobil.

Praha

Generální ředitel VS ČR plk. Mgr. Luděk Kula informuje na ranní operativní poradě vedoucí pracovníky generálního ředitelství o vzniklé situaci a seznamuje je s opatřeními, která v této souvislosti již byla přijata.





JUDr. Pavel Němec a plk. Mgr. Luděk Kula poutali pozornost médií celý týden.

Přijatá opatření

- Ve všech věznicích bude neprodleně změněn dosavadní systém kontrol: budou probíhat nepravidelně a častěji.

- Je zavedena cirkulace zaměstnanců VS ČR na pracovištích odsouzených, aby nedocházelo k tomu, že jeden zaměstnanec je velen třeba rok na stejné pracoviště, čímž se odsouzeným nabízí možnost ho ovlivňovat.

- Do investičních plánů vězeňské služby bude zařazen požadavek na nákup obřích rámu z důvodu monitorování objemných nákladů, například palet, na tzv. vjezdovém koši věznice.

- Oddělení pro vztahy s veřejností Generálního ředitelství VS ČR podává médiím a veřejnosti nejnovější informace v další tiskové zprávě:

„Druhým dnem pokračuje Vězeňská služba ČR spolu s Policií České republiky v pátrání po 58letém Rostislavu Roztočilovi a 29letém Romanu Čabradovi, kterým se ve středu 8. listopadu 2005 podařilo uprchnout z Věznice Plzeň.

Generální ředitel Vězeňské služby ČR plk. Mgr. Luděk Kula na základě prvních výsledků šetření ještě ve středu večer odvolal z funkce ředitele plzeňské věznice plk. Ing. Jaroslava Zemana a jejím vedením dočasně pověřil plk. Mgr. Milana Václavka, dosavadního ředitele Věznice Znojmo. Toho ve vedení znojemské věznice nahradí nyníjší I. zástupce ředitele pplk. Ing. Vladimír Fronko.

Současně ustanovil zvláštní pětičlennou komisi složenou z předních odborníků Vězeňské služby ČR, která má za úkol přímo na místě události prošetřit a vyhodnotit všechny okolnosti, které vedly k útěku obou nebezpečných vězňů. Své závěry komise předloží generálnímu řediteli VS ČR v pondělí 14. listopadu 2005.

Generální ředitel Vězeňské služby ČR plk. Mgr. Luděk Kula je připraven přijmout další mimořádná opatření, která povedou ke zvýšení bezpečnosti vězeňských zařízení v České republice a zabránění opakování podobné události. Výměnou ředitele plzeňské věznice celý případ nekončí. Generální ředitel VS ČR rozhodl, že na základě zjištěných skutečností přijme další přísná personální a kázeňská opatření.“

- Vězeňská služba ČR má tedy pět dní na to, aby zjistila příčiny a souvislosti útěku Romana Čabradovi a Rostislava Roztočila.

- Stanovené datum – **14. listopadu 2005** – je v příštích hodinách několikrát uváděno ve zpravodajství rozhlasových stanic.

- Generální ředitel vězeňské služby se stává terčem pozornosti novinářů. Jejich počet i dotazy narůstají. Telefony, fax i elektronická pošta jsou doslova přetíženy. Za této situace se plk. Mgr. Luděk Kula rozhoduje svolat **tiskovou konferenci**. Koná se v budově Generálního ředitelství VS ČR za mimořádně velkého zájmu novinářů z ústředních deníků, tiskové agentury ČTK, rozhlasu i televize. Dostávají se jim nejen zjištěná fakta o útěku, ale i věcné a otevřené odpovědi. L. Kula také poprvé hovoří o přijatých opatřeních včetně personálních změn.



Reakce médií II

Zástupci sdělovacích prostředků sice i nadále poukazují na nedostatky, které odhalil útěk obou vězňů v práci zaměstnanců plzeňské věznice, ale poprvé se také zmiňují o zásadním a razantním postoji generálního ředitele VS ČR.

• Elektronické médium – *ceskenoviny.cz* – jen pár hodin po skončení tiskové konference přináší obsáhlou zprávu, v níž se mj. uvádí:

„Největší pochybení při úterním útěku dvou vězňů z plzeňské věznice bylo v kontrolním systému, v činnosti příslušných pracovníků na daném pracovišti, v kontrolách materiálu a při výjezdu z vězení. Tyto důvody na tiskové konferenci vyjmenoval generální ředitel Vězeňské služby ČR Luděk Kula. Kvůli útěku dvou mužů odsouzených za vraždu již odvolal šéfa věznice Jaroslava Zemana. Do pondě-

lí podnikne další kroky včetně možných kázeňských a personálních postihů.“

• ČRo 1 - Radiožurnál dal v relaci Ozvěny dne příležitost vyjádřit se k události ve Věznici Plzeň Janu Vidímovi, předsedovi výboru pro obranu a bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ten řekl, že se nediví problémům v českém vězeňství, když jeho rozpočet je dlouhodobě výrazně poddimenzovaný. Poslanec kritizoval Ministerstvo spravedlnosti i vládu ČR za to, že nereagovaly na včasná upozornění. Podle jeho slov se vězeňské službě nedostává peněz jak na nutnou bezpečnostní techniku, tak odpovídající podmínky a mzdy zaměstnanců. Jeho slova o nedostatečném financování VS ČR potvrdil i druhý host vysílané relace, tiskový mluvčí ministerstva spravedlnosti Petr Dimun.

• Generální ředitel vězeňské služby v relaci „Svět o páté“ stanice BBC naznačil, že jednou z hlavních příčin útěku obou odsouzených je zřejmě pochybení zaměstnanců vězeňské služby na vnitřním pracovišti věznice: *„Příslušník nebo dozorce, který tam v tu dobu byl, byl povinen a je odpovědný za to, že před samotným zapečetěním palety prohlédne její obsah. Dosavadní výsledky šetření naznačují, že to neudělal.“* Uvedl, že problém nedostatečného objemu finančních prostředků určeného pro vězeňství si žádá řešení, ale že v případě útěku vězňů Čabradý a Roztočila šlo v prvé řadě o individuální selhání zaměstnanců vězeňské služby.

• Stanice BBC se k tématu útěku vězňů z plzeňské věznice vrací i v další zpravodajské relaci, tentokrát „Svět o šesté“, v níž na otázky redaktora Václava Moravce odpovídá tiskový mluvčí ministerstva spravedlnosti Petr Dimun. Také on pozitivně hovoří o rozhodném a racionálním postupu plk. Mgr. Ludka Kuly, zvláště když odpovídá na otázku, zda se v Plzni nejedná o systémové selhání a zda by ministr spravedlnosti Pavel Němec z tohoto důvodu neměl odvolat generálního ředitele Vězeňské služby České republiky.

Petr Dimun mj. říká: *„Luděk Kula dělal deset let ředitele věznice v Brně a za tu dobu neměl žádný útěk, dokonce ani pokus o útěk. Luděk Kula je ve funkci, tuším, tři nebo čtyři měsíce a kroky, které učinil v systémových změnách v rámci vězeňské služby, se ukazují jako velmi efektivní a produktivní. Situaci v plzeňské věznici řeší aktivně. Má podporu vicepremiéra a ministra Němce a není důvod ho odvolávat. Odvolává se člověk, který věc neřeší, nikoliv ten, který se o to snaží.“*



10. 11. 2005



Pátrání pokračuje

Pátrání po uprchlých vězních pokračuje. Na silnicích, nádražích, hraničních přechodech probíhají zesílené kontroly. Ve Věznici Plzeň se vyšetřují všechny okolnosti související s útekem Romana Čabrady a Rostislava Roztočila.

Případem uprchlých vězňů se i nadále zabývají všechny ústřední deníky a další média. Většina z nich zdůrazňuje slova Luděka Kuly, že příčinou útěku vězňů je osobní selhání jednotlivců včetně ředitele věznice a nedostatky v systému kontrol.

V některých sdělovacích prostředcích se objevují první zprávy o tom, že uprchlíci už nejsou na území České republiky. Denní listy rovněž uvádějí, že místopředseda vlády a ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Němec přerušil kvůli útěku vězňů dovolenou a vrací se do vlasti.

Generální ředitel Vězeňské služby plk. Mgr. Luděk Kula je stále středem pozornosti médií. Čelí jejich neustálému tlaku, odpovídá na další a další dotazy, včetně otázek „na tělo“.

Porada ředitelů

V budově generálního ředitelství Vězeňské služby ČR se koná porada vybraných ředitelů věznic zařazených do typu ostraha a zvýšená ostraha s generálním ředitelem VS ČR plk. Mgr. Luděkem Kulou. Ten je seznámuje s dosavadním průběhem vyšetřování a s návrhem opatření na zvýšení bezpečnosti věznic.

Reakce médií III

• **Právo** v článku „Kvůli útěku nerezignují“ přináší rozhovor s generálním ředitelem VS ČR Luděkem Kulou. Na otázku, zda cítí osobní odpovědnost za útek obou vrahů Luděk Kula odpovídá, že v určitém smyslu ano. Za útek však podle něj nese odpovědnost vždy ředitel věznice. „Nebudu na dveře pana ministra, jemuž jsem odpovědný, klepat s žádnou rezignací. Pokud ale shledá nějaké mé pochybení, jsem připraven svoji odpovědnost přijmout,“ řekl. Skutečnost, že příslušník vězeňské služby nebyl při nakládce palet, označil za selhání jednotlivce, ale připustil, že chybou či jistou profesní slepotou bylo provádění sčítacích prověrek vždy ve stejnou dobu.



• Česká redakce rozhlasové stanice BBC – relace „Dobré ráno“

Petra ŠKRAŇKOVÁ, moderátorka: Rostislav Roztočil a Roman Čabrada odsouzení za vraždu jsou stále na útěku a ředitel věznice v Plzni-Borech za to přišel o místo. Generální ředitel vězeňské služby Luděk Kula tvrdí, že Jaroslav Zeman je z titulu své funkce ředitele věznice za útek trestanců odpovědný a že si své povinnosti řádně neplnili ani dozorcí.

Luděk KULA: K činnosti dozorců je potřeba říct, a dnes jsem již o tom pevně přesvědčen, že porušili své povinnosti, že byla nedůsledně prováděna kontrola pracoviště, stejně jako kontrola při kompletování, balení a nakládání palet na pracovišti. Rovněž tak dozorce, který zajišťoval doprovod vozidel, se dopustil chyby, když náklad před naložením řádně neprohlédnul.

Petra ŠKRAŇKOVÁ, moderátorka: Svou rezignaci ale Luděk Kula odmítá. Na telefonu je bývalá generální ředitelka vězeňské služby Kamila Meclová, dobré ráno.

Kamila MECLOVÁ, bývalá generální ředitelka Vězeňské služby ČR: Dobrý den.

Petra ŠKRAŇKOVÁ, moderátorka: Vy byste rezignovala na místě Luděka Kuly?

Kamila MECLOVÁ, bývalá generální ředitelka Vězeňské služby ČR: No, myslím si, že jeho odpovědnost nemíří až k selhání dozorců na určitém pracovišti. Také bych nerezignovala a trvala bych na důkladném prošetření a na tom, aby ti, kteří způsobili svým lajdáctvím tak závažnou mimořádnou událost, byli řádně odsouzeni.



• **Boleslavský deník** pod titulkem „Útěkům mají zabránit velké rentgeny“ píše, že velké rentgeny na prohlížení nákladních automobilů by měly v budoucnu zabránit podobným útěkům z věznic, jaký se v plzeňské věznici Bory podařil vrahům Rostislavu Roztočilovi a Romanu Čabradovi. Vězeňská služba by chtěla rentgeny umístit alespoň do věznic, kde si odpykávají tresty nejnebezpečnější pachatelé.

„Velké rentgeny na odhalení lidí ve vozidlech s obřími zavazadly zatím nejsou v žádné věznici. Jejich pořízení bude patřit do opatření, jež přijmeme po útěku dvou odsouzených z Plzně-Borů,“ plánuje generální ředitel vězeňské služby Luděk Kula. Velké rentgeny by dokázaly prchající vězně odhalit i v nákladních automobilech, kde jako skrýše mohou posloužit rozměrné schránky, výrobky nebo velké množství materiálu.

Deník cituje také ředitele věznice ve Stráži pod Ralskem Františka Vacha:

„Pracujeme zatím jen s malými rentgeny, známými z prohlídek zavazadel na letištích. Používáme i detekční rámy a někdy i minohledačky, jež rozpoznají kovové předměty. Pokud do věznice přijede pro materiál větší automobil, jeden z dozorců musí sledovat nakládání a jiný zaměstnanec prohlídí vozidlo před výjezdem u brány. Stejný systém funguje i v ostatních věznicích.“



• Nejrozšířenější deník v České republice **Mladá fronta DNES** seznamuje čtenáře s velmi zajímavým momentem útěku, když píše:

„Možná jen desítky centimetrů dělily v úterý plzeňského skladníka Tomáše Handšucha od prchajících vrahů Romana Čabrady a Rostislava Roztočila. Byl zřejmě u toho, když do skladu v bývalých kasárnách přijel z plzeňské věznice plně naložený kamion, z něhož pak vykládali některé naložené palety. V jedné z nich byli oba vězni.“

Tomáš Handšuch říká, že na vyložených paletách nebylo na první pohled nic podezřelého. Navíc byly naplněné papírovými bloky, které měl dostat zákazník v Německu.

Když byla zásilka z věznice složená, šel na oběd. Pak se vrátil a viděl, že na jedné z nich jsou popraskané kovové pásy, které zboží omotané smrtívací folií jistí na paletě. „Paletu jsem zapáskoval, nikde nebylo nic podezřelého. Stává se, že pásy praskají, protože jsou hodně našponované a stačí, aby na ně někdo nešetně najel s vozíkem,“ vysvětloval včera vousatý skladník.

Když se v úterý vrátil z oběda, volali mu šéfové. Chtěli vědět, jestli jsou všechny palety

určené do Německa v pořádku. Když si vzpomněl, že jednu z nich zapáskoval, šéfové chtěli, aby ji otevřel. „Když jsem pásy odstříhl a odklopil jsem horní dřevěné víko, nebylo nic vidět. Pod víkem byl přes celou paletu karton. Pak jsem ho nadzvedl. Uviděl jsem díru. To jsem věděl, že je to v čudu, že utekli vězňové. První tady byli z vězeňské služby,“ popisoval odhalení útěku skladník Tomáš Handšuch.

Pak zjistil, že když byl na obědě, k paletám přijel jeho kolega. V té době už měli vězni přešitý jeden ze tří kovových pásků. „Zřejmě když ho slyšeli, tak s tím asi přestali. Když odjel pryč, tak utekli,“ soudí skladník.

Podle něho byla paleta maskovaná tak dokonale, že ani strážník na bráně plzeňské věznice neměli bez rentgenů šanci cokoli odhalit.“



• **Premiér Jiří Paroubek** odpovídá na otázky Václava Moravce z české redakce rozhlasové stanice BBC.

Václav MORAVEC: Co si jako premiér vlády myslíte o přestřelce vicepremiéra Pavla Němce s ministrem dopravy Milanem Šimonovským, který tvrdí, že situace v českém vězeňství je závažná, což řekl v souvislosti s útekem dvou vrahů z plzeňské věznice?

Jiří PAROUBEK: No, tak není to šťastné, ale já si myslím, a ani ne na základě tohoto útěku, ale na základě toho, co poté následovalo, co bylo řečeno na veřejnosti třeba šéfem vězeňské služby, že zřejmě ta situace vážná je. A proto budu očekávat od pana ministra spravedlnosti určitý raport, informace v té věci tak, abychom mohli udělat opatření buď v rozpočtové oblasti, nebo ...

Václav MORAVEC: Je podle vás na místě uvažovat o rezignaci zhruba půl roku starého šéfa vězeňské služby Kuly?

Jiří PAROUBEK: Myslím si, že to není třeba, protože ten člověk zdědil určité problémy, nemohl se vyjadřovat k rozpočtu v loňském roce na tento rok, nebylo by to korektní. Není možné udělat z někoho obětího beránka za každou cenu. Je potřeba o těch věcech korektně jednat.

Václav MORAVEC: Pochoopil-li jsem správně vaše slova, tak v souvislosti s útekem dvou vrahů z plzeňské věznice očekáváte, že by vězeňská služba měla dostat navýšený rozpočet například už na příští rok, aby mohla vybavit věznice bezpečnostními rámy?

Jiří PAROUBEK: Podívejte, to já netvrdím, že je to takto, ale musíme o tom hovořit, protože vymyslet si náklady, to prostě umí každý. Je otázka, jestli mají takovéto vybavení i v jiných zemích a vězňové jim tam neutíkají. Ale mě spíš alarmovala ta skutečnost, že je zřejmě nedostatečný počet pracovníků v té vězeňské službě na některých místech. Pokud to tak je, já netvrdím, že to tak je, ale ty argumenty jsem slyšel, tak chci slyšet podrobné informace od pana ministra spravedlnosti a chci o tom s ním hovořit.



• Z rozhovoru **rozhlasové stanice Impuls** s ředitelem Vězeňské služby České republiky **Luděkem Kulou**:

Marek BLAHO, moderátor: Jaká je teď nálada v plzeňské věznici na Borech nebo v ostatních věznicích České republiky? Máte informace, jak jinde reagují vězni?

Luděk KULA: Ve věznici na Borech je nálada pochopitelně velmi špatná, a to jak ze strany personálu, tak vězňů. Ti zaměstnanci, kteří svoji práci dělají poctivě, nesou velmi těžce, že jejich věznice je negativně skloňována ve všech pádech, a vězni jsou z toho taky přepadlí, protože vědí, že budou následovat přísná opatření, že některé, nechci říct výsady, řekněme možnosti, které měli, už mít třeba nebudou, že budou častěji prohlíženi, že bude jiný kontrolní systém, že prostě budeme daleko více dbát na bezpečnost. Takže situace a atmosféra v plzeňské věznici určitě není nijak veselá.

Komentáře

Ve čtvrtek se v některých sdělovacích prostředcích objevují první komentáře, jejich autoři se s menší či větší mírou znalosti českého vězeňství zamýšlejí nad jeho současnými problémy.

• K těm prvním rozhodně patří **Milan Marko**, který v **Mladé frontě Dnes** pod titulkem „Země, kde se vrahům dobře utíká“ píše:

„Za socialismu u nás vězňice vůbec neexistovaly. Byly tu jen nápravně-výchovné ústavy.



V duchu komunistických představ o všemocnosti výchovy a o nevědeckosti genetiky jako buržoazní pavědy měla tato zařízení sloužit především k převýchově pachatelů dosud nedostatečně ovlivněných pokrokovou pedagogikou v řádné občany. Ve skutečnosti fungovaly jako doškolovací ústavy pro zločince: co ještě neznali, to se tam doučili. Poté, co byla ideologická veteš (doufejme, že ne jenom dočasně) odložena a věznicím vrácen původní název, může se naivní občan domnívat, že mají sloužit k izolaci zločinců od společnosti a k ochraně lidí před nimi. Známa fakta dosvědčují, že tuto funkci uspokojivě neplní.

Z jedné, prý přísně strážené, utečou dva mimořádně nebezpeční vrazi; druhá, ještě přísněji strážená, slouží jako manažerské centrum, z něhož vězni odsouzení k mimořádným trestům za vraždy bezpečně řídí mezinárodní drogový gang.

O rozsáhlém nezákonném používání mobilních telefonů ve věznicích otevřeně hovoří i jejich ředitelé. Fakt, že sehnat ve vězení jakoukoliv drogu nebo dopravit přes vězeňské stěny jakýkoliv vzkaz či pohružku komplicům, svědkům není vůbec žádný problém, je také široce známý. Věznice tak slouží jako semeníště kriminality, kde se občas stírá čára mezi těmi, kteří stojí na straně zločinu, a těmi, kteří proti němu mají jménem společnosti bojovat. To vše si přitom platíme ze svých daní. A ne málo. Denní náklady na «ubytování» ve věznici jsou totiž srovnatelné s cenou pobytu ve slušném hotelu. Přesto to naše politiky nevzrušuje. Jen v případě zcela mimořádném a na veřejnosti propíraném je jednou za čas někdo odvolán z vedoucí funkce ve vězeňské správě.

Snadný útěk dvou vrahů z borské věznice by byl alespoň pochopitelný, i když ne omluvitelný, kdyby šlo o nešťastnou

souhru řady náhod. Informace, které má veřejnost k dispozici, však ukazují, že zde nešlo pouze o jednorázové selhání jednotlivce, ale že jde o zásadní selhání celého systému, tedy především těch, kteří jej vytvářejí a provozují. A to nejsou jen „bachaři“ a jejich šéfové, ale též ministr spravedlnosti, vláda a také zákonodárci, kteří svou činností či nečinností dávají vězeňství právní a finanční rámec. Ten zjevně nevyhovuje, jestliže umožňuje, aby věznice fungovaly tak, jak fungují.

Proč se přítomnost vězňů kontroluje jenom přepočítáváním? Proč alespoň nejnebezpečnější zločinci nemají nesnímatelné náramky, které umožňují trvale sledovat jejich pohyb? Proč není vše pod kamerami, které dnes stojí směšné částky? Proč se fotka uprchlého zločince hledá 7 hodin? Proč nejsou ve všech věznicích zařízení pro rušení nebo zaměřování mobilních telefonů? Proč nejsou alespoň namátkově prováděny testy moči a krve vězňů na přítomnost drog? Proč není držení mobilu nebo drogy ve věznici trestným činem? Proč jsou zvláště nebezpeční vrazi, lupiči a násilníci rozptýleni v řadě věznic mezi vězně odsouzené třeba za majetkovou kriminalitu, které tam mohou úspěšně terorizovat, a proč nejsou soustředěni v jediném objektu, kde by mohli být stráženi špičkovou technikou a šikanovat se nanejvýš navzájem? A můžeme doufat, že nebude nutno ptát se, kolik nevinných obětí bude ještě zabito nebo jinak poškozeno uprchlými zločinci nebo zločinci řízenými z bezpečí kriminálů, aby se politici probudili a začali jednat?

Odpovědi na tyto otázky nám politici dluží. Předvolební čas je k tomu ideální. U uren zhodnotíme nejen to, co o boji se zločinem řekli, ale také, jak proti němu za svých vlád bojovali.“

Odpověď

• Odpověď generálního ředitele Vězeňské služby České republiky plk. Mgr. Ludka Kuly zveřejnila Mladá fronta Dnes 14. 11. Otiskujeme ji v plném znění.

Nejsme v Británii

Útěk dvou vězňů z plzeňské věznice je pro prestiž Vězeňské služby hluboký šrám. Veřejnost, která platí ze svých daní i naši službu, má právo být rozhořčena a já jako generální ředitel musím činit takové kroky, které důvěru v kvalitu Vězeňské služby ČR obnoví. Protože jsem byl deset let sám ředitelem věznice, ze které za tuto dobu žádný vězeň neutekl, tak se mne osobně dotýká, že se taková událost stala právě nyní, když jsem generálním ředitelem. Proto budu v řešeních možná razantnější a v přístupu k lidem tvrdší, než by si zasloužili. Ale udělali chybu, za kterou se platí. Na druhou stranu musím zásadně odmítnout článek pana Marka (Hyde Park 10. 11.), který je plný omylů.

Nikdo nemá právo bez důkazů tvrdit, že vězeňská služba je nekvalitní jako celek. Například když píše o „mezinárodním manažerském centru, z něž vězni odsouzení k mimořádným trestům bezpečně řídí mezinárodní drogový gang“ a má na mysli nedávnou událost ve Valdicích.

V tomto případě ovšem šlo o profesionálně provedenou společnou akci Policie České republiky, Vězeňské služby ČR a státní policie SRN, díky níž se podařilo rozbít skupinu zabývající se výrobou, držením a distribucí drog. Vězeňská služba o mobilech věděla a nebyť její aktivní součinností, nikdy by se celou strukturu nepodařilo policii rozkrýt.

• **K autorům, kteří o českém vězeňství mohou zasvěceně diskutovat, rozhodně patří Petr Uhl, komentátor deníku Právo. Jeho komentář ve čtvrtém vydání má název „Co odhalily mobilů a útěk vězňů“:**

„Veřejnost je právem znepokojena úterním útekem dvou vězňů z věznice Plzeň-Bory, hlavně proto, že oba muži byli odsouzeni za vraždu a útěk hned na začátku vyšetřování odhalil nehorázné chyby.

Ještě týž den večer generální ředitel VS Luděk Kula odvolal ředitele borské věznice Jaroslava Zemana. Možná že by ale měl Kula nyní menší problémy, kdyby více dbal na kvalifikaci lidí, které do funkce jmenuje. Zeman, válečného veterána z Perského zálivu, později pracovníka oddělení prevence VS z Českých Budějovic, totiž Kula pověřil bez výběrového řízení funkcí ředitele borské věznice, i když věděl, že Zeman žádné zkušenosti s řídicí prací ve VS nemá.

Personální politika generálního ředitele VS vzbuzuje podiv častěji. Ředitelem odboru výkonu vazby a trestu generálního ředitelství VS jmenoval Kula Milana Hospodka, přestože ten s výkonem vazby nikdy nepřišel do styku. Ve věznici v Drahoně, kterou donedávna řídil, zahrnul do vnitřního řádu institut pověřeného vězně, dohlížejícího na dodržování kázně a pořádku ostatních vězňů oddělení.

Nezotožňují se ale s paušální kritikou VS, ba dokonce ani současného generálního ředitele Luděka Kuly. Za sedm měsíců jeho působení ve funkci generálního ředitele toho moc dokázat nemohl a srovnání s jeho předchůdkyní, Kamilou Meclovou, dopadá spíše v jeho prospěch.

Kamila Meclová byla intelektuálka, dobře rozumějící vězeňství i jeho potřebám. Našla vždy společný jazyk s právníky, evropskými inspekčními orgány

i ochránci lidských práv vězňů. Ředitele věznic ale nezvládla. Kula je přímočarý, je to člověk praxe, ale své si prosadit dokáže. Přitom se za jeho řízení vězeňství nepropadlo do nehumánních praktik, přílišné – byť veřejnosti často vyžadované – tvrdosti. Podmínky vazby a trestu se nezhoršily. Zdá se jen, že je ve vězních větší pořádek.

čal záťah na devět lidí pro výrobu a rozšiřování drog. Tu totiž řídili pomocí mobilů dva vězni, rovněž odsouzení za vraždy, z věznice ve Valdicích, a to mobilními telefony! Vysvětlení, že příslušníci VS na odhalení spolupracovali, že «mobilů byly pod kontrolou», působí absurdně, jako by se státní orgány na trestné činnosti podílely, podněcovaly ji.



Útěk dvou vězňů z borské věznice ještě nemusí svědčit o opaku. Je ovšem otázkou, proč oba odsouzení, zařazení soudem do režimu zvýšené ostrahy (toho nejpřísnějšího, který v ČR máme), pracovali právě na tomto pracovišti a jak se tam ta zvýšená ostraha uskutečňovala. Zda to byla hrubá systémová vada, se tedy ještě ukáže.

Ještě horší však je případ z konce minulého týdne, kdy za-

Veřejnost má o valdickém případu kusejší informace než o útěku z Borů. Je-li ale možno organizovat trestnou činnost pomocí mobilů z věznice, svědčí to asi o něčem horším než «jen» o nedbalosti příslušníků VS. Jen jedno je jisté – na rozdíl od borského ředitele nebyl ředitel valdické věznice Karel Kocourek odvolán. Nemluví se ani o jeho odpovědnosti za zcela nepřijatelnou situaci. A to by se mělo.“

Odpověď Lud'ka Kuly

• **Generální ředitel VS ČR Luděk Kula odpovídá na tento komentář ještě týž den. Ve své odpovědi uvádí (zveřejňujeme plné znění):**

„Ano, Petr Uhl má pravdu, když říká, že veřejnost je právem znepokojena nejen útekem dvou

zákonu odsouzení k trestu odnětí svobody, nabídl kvalifikovanou sociální službu a že kvůli snížení početních stavů vězeňské služby nestačí přesčasové hodiny ani počítat, když vážným selháním byl jen jednoho z nich, může všechno být zpochybněno.

Selhání lidského faktoru není výjimečným jevem, ale je nepochybně důležité, kde a proč k němu došlo, a co způsobilo. Útek dvou nebezpečných vězňů je jistě závažným selháním, ale bohužel také velmi vážnou chybou, kterou v krajním případě mohou být ohroženy lidské životy. A za takovéto profesní selhání musí být vyvozena konkrétní odpovědnost. Jsem ve funkci generálního ředitele Vězeňské služby České republiky teprve osm měsíců, ale u vězeňské služby pracuji již dost dlouho, abych věděl, že je třeba jednat rychle a rázně, což jsem také učinil, bezprostředně poté, co mně byla sdělena první zjištění o příčinách útěku Rostislava Roztočila a Romana Čabrady. Je hezké, že mou rozhodnost Petr Uhl oceňuje. Nemůže už ale vědět, že pro mne šlo z profesionálního hlediska o jasné rozhodnutí, ale z lidského úhlu pohledu jsem odvolával zkušeného spolupracovníka, kterého jsem teprve v červnu tohoto roku pověřil funkcí ředitele plzeňské věznice. Institut pověření do služebního poměru je u příslušníků běžný a lze ho využít pouze na dobu jednoho roku. Petr Uhl mi přesto doporučuje, abych více dbal na kvalifikaci lidí, které si vybírám do manažerských funkcí, ale těžko může vědět, že Jaroslav Zeman byl pověřen funkcí ředitele plzeňské věznice právě na základě svých dosavadních pracovních výsledků a doporučení z jeho předchozího pracoviště. Navíc věděl, že má-li si své služební postavení udržet, musí

zvítězit ve výběrovém řízení, které bude vyhlášeno koncem tohoto roku.

Jen holými fakty bych mohl vyvrátit pochybnosti, které Petr Uhl vyjadřuje na adresu odborných předpokladů Milana Hospodky pro funkci ředitele odboru výkonu vazby a trestu na generálním ředitelství VS ČR nebo když zpochybňuje jeho rozhodnutí o tom, aby vnitřní řád věznice obsahoval institut pověřeného vězně. Nesouhlasím s ním ani v kauze zadrženého drogového gangu, jehož členy byli i dva odsouzení z Věznice Valdice. To byl naopak perfektně připravený a efektivně koordinovaný profesionální zážitek Vězeňské služby a Policie ČR, který je třeba ocenit, a nikoliv řešit kázeňským postupem.

Smyslem mé odpovědi ale není nekonečná polemika s Petrem Uhlem a jeho názory. Vážím si jeho občanského postoje, který prokázal nejen ve chvílích významných pro vítězství demokracie v naší zemi, ale i později, kdykoliv považoval za nutné nazývat věci pravým jménem. Věřím, že o to mu jde i tentokrát. Proto s ním souhlasím, když se pozastavuje nad zařazením obou vězňů na pracoviště firmy Europap, i když šlo o rozhodnutí odborné komise, které, stejně jako nedostatky odhalené při vyšetřování útěku obou vězňů, jsou dědictvím předchozího vedení plzeňské věznice. A právě z tohoto důvodu si vážím postoje pana plukovníka Zemana, který přijal osobní odpovědnost za útek i zjištěné nedostatky, přestože je nezávinil a ani neměl čas napravit. Ale jak říkám, nechci polemizovat donekonečna. I mně jde o to nazývat věci pravými jmény a navíc chci ujistit veřejnost, že pro vězeňskou službu je a bude její bezpečnost prioritou číslo jedna.“



velmi nebezpečných vězňů, ale i odhalených chyb, kvůli nimž se dostali nezákonně na svobodu.

Jenže znepokojení a doslova v šoku jsou i všichni poctiví zaměstnanci vězeňské služby, kteří si tuto nelehkou službu pro celou naši společnost vybrali za své životní poslání. Co je jim platné, že přes trvalý nárůst vězněných osob bezpečně střeží naše věznice, že vyvíjejí maximální snahu, aby lidem, kteří byli za porušení

Pátek

11. 11. 2005

Stabilizace

Je pátek, 11. listopadu 2005. V plzeňské věznici je už třetím dnem plk. Mgr. Milan Václavek, generálním ředitelem VS ČR dočasně pověřený funkcí jejího ředitele. Jeho úkolem je především stabilizovat situaci, společně s vyšetřovací komisí prověřit všechny okolnosti útěku obou vězňů a urychleně uvést do praxe opatření přijatá v minulých dnech vrcholovým managementem vězeňské služby.

Díky sdělovacím prostředkům se tento bývalý dlouholetý ředitel znojemské věznice stává známým pro širokou veřejnost.

Věznice Plzeň

Plzeňská věznice na Borech u nás patří k nejstarším vězeňským zařízením vůbec. Z archivních pramenů je zřejmé, že její stavba byla zahájena v roce 1874 a kolaudace proběhla o čtyři roky později. Od konce devatenáctého století sem byli umísťováni političtí vězni. Dnes je profilována jako věznice s ostrahou a se zvýšenou ostrahou, v pobočce Heřmanova Huť jsou umístěni odsouzení zařazení do věznice s dohledem. Věznice Plzeň zabezpečuje výkon trestu odnětí svobody odsouzených mužů a dále výkon vazby mužů, žen a mladistvých.

Ubytovací kapacita věznice je 1196 míst, z toho 217 pro výkon vazby, 782 pro výkon trestu a 197 míst je vyčleněno pro specializované oddělení. V objektu Heřmanova Huť je sedm světnic pro 3–5 odsouzených. V současné době je v plzeňské věznici ve výkonu trestu na 1060 osob a ve výkonu vazby na 150 osob. Chod věznice zabezpečuje celkem 438 zaměstnanců, z toho přes 310 příslušníků vězeňské a justiční stráže, na 176 občanských zaměstnanců a 11 občanských zaměstnanců pomocných služeb.

Ve věznici je zaměstnáno přibližně 400 odsouzených, kteří jsou zařazováni do práce ve vnitřním provozu věznice nebo u cizích podnikatelských subjektů. Od roku 1983 je zde zřízeno školské vzdělávací středisko, které provádí výuku jak odsouzených, tak i obviněných v různých vzdělávacích programech. Velká část odsouzených a obviněných je zapojena ve speciálněvýchovných aktivitách.



Tisková zpráva VS ČR

Týden, který se černě zapíše do análů českého vězeňství, pomalu končí. Odborná komise Vězeňské služby ČR již v pátek odpoledne předkládá generálnímu řediteli předběžné výsledky vyšetřování a z jeho příkazu týž den oddělení pro vztahy s veřejností vydává následující tiskovou zprávu:

„Odborná komise Vězeňské služby ČR ustanovená dne 9. listopadu 2005 z rozhodnutí generálního ředitele VS ČR plk. Mgr. Ludka Kuly za účelem prošetření všech okolností a příčin, které v úterý 8. listopadu t.r. umožnily 58letému Rostislavu Roztočilovi a 29letému Romanu Čabradovi uprchnout z Věznice Plzeň, dospěla na základě zjištěných poznatků k závěru, že hlavní příčinou jsou nesystémová opatření, která v řízení i práci zaměstnanců věznice zavedlo její předchozí vedení a která se dosud nepodařilo odstranit. Tato skutečnost, stejně jako neřešení nedostatků shledaných při tematických nebo operativních kontrolách v letech 2001–2004, způsobila, že v práci některých zaměstnanců, ale i vedoucích pracovníků převládala formálnost a že nebyly důsledně plněny úkoly, uložené generálním ředitelstvím Vězeňské služby ČR.

Komise konstatovala, že postup vedení věznice i některých dalších odpovědných pracovníků byl, zejména v první fázi po zjištění útěku obou vězňů, chaotický a špatně koordinovaný a že se prokázala jejich nezkušenost s řešením mimořádné události. Za zvlášť závažné považuje rutinní provádění prověrek početního stavu vězňů, což vedlo ke snížení jejich účinnosti. V této souvislosti se také plně projevíly velké časové prodlevy při předávání hlášení o početním stavu vězňů, a právě tato skutečnost sehrála velkou roli při útěku obou odsouzených osob.

Ve Věznici Plzeň byly zjištěny i nedostatky v kontrolní práci, zvláště v systému kontrolní činnosti, který nebyl stanoven tak, aby byl účinný po dobu 24 hodin. Nebyl zde zřízen ani mezisklad pro uložení materiálu, který má být vyvezen z pracoviště a do jehož prostor nesmí vstoupit odsouzení, ačkoli to byl jeden z úkolů, který vedení věznice mělo zabezpečit.

Generální ředitel VS ČR, který již svým rozhodnutím ze dne 9. listopadu 2005 odvolal z funkce ředitele Věznice Plzeň plk. Ing. Jaroslava Zemana, na základě šetření komise rozhodl snížením funkčního platu, převedením na jinou práci nebo vytýkáacím listem či písemnou důtkou kázeňsky potrestat ty pracovníky Věznice Plzeň, u nichž komise shledala hrubé porušení pracovních povinností. Dozorci, který měl službu na inkriminovaném pracovišti v době útěku obou vězňů, hrozí mj. propuštění ze služebního poměru příslušníka Vězeňské služby ČR. Celkem bylo kázeňsky potrestáno osm zaměstnanců plzeňské věznice.

Plk. Mgr. Luděk Kula také s okamžitou platností rozhodl o přepracování plánu střežení Věznice Plzeň, plánu dílčích a technických prohlídek i kontrolní činnosti na oddělení vězeňské a justiční stráže a na oddělení výkonu trestu. Uložil zpracovat účinný a efektivní způsob provádění početních prověrek stavu vězněných osob, a to s ohledem na jejich nepravdivost, četnost a s přihlédnutím k nebezpečnosti vězňů. Dále nařídil upravit systém kontrolní činnosti ve věznici tak, aby plně respektoval nejen interní předpisy Vězeňské služby ČR a pokyny generálního ředitele, ale i obecně platné předpisy upravující oblast výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na zásady vnitřní bezpečnosti věznice a nebezpečnost vězněných osob přikázal přepracovat rozpisy strážníků a dozorčích stanovišť včetně pracovišť odsouzených tak, aby byl nad nimi zajištěn nepřetržitý dozor.

Tisková konference Pavla Němce a Ludka Kuly

V pátek odpoledne svolává místopředseda vlády a ministr spravedlnosti České republiky JUDr. Pavel Němec tiskovou konferenci, na které v souvislosti s úterním útěkem dvou vězňů z plzeňské věznice Na Borech jednoznačně podpořil generálního ředitele Vězeňské služby České republiky v jeho postoji a dále mj. uvedl, že počátkem roku požádá vládu o finanční prostředky na modernější vybavení věznic. Přitom podotkl, že požádal generálního ředitele Vězeňské služby České republiky Ludka Kulu, aby mu v nejbližších dnech předložil konkrétní návrhy na zlepšení kontroly ve věznicích a vyčíslil náklady na novou výbavu.

Luděk Kula seznamuje novináře s dosavadními výsledky šetření útěku R. Čabrady a R. Roztočila a s opatřeními, která v souvislosti s nimi byla přijata.



Reakce médií IV

• **Mladá fronta Dnes** ho například představuje jako člověka, který je schopný, zkušený a svou práci dělá znamenitě. List připomíná, že jeho úkolem je také připravit kázeňské a personální tresty u zaměstnanců, kterým bylo prokázáno závažné porušení pracovních povinností.

„Už včera,“ píše list, „Milan Václavěk postavil mimo službu jednoho z dozorců, kterým utekli dva nebezpeční vrazi. Zároveň však uvedl, že personál věznice na Borech je mimo podezření, že by s útěkem oběma vězňům jakkoliv pomáhal.“

Sobota a neděle

12. – 13. 11. 2005

Zadržení Roztočila

Německá policie zadržela ve Stuttgartu odsouzeného vraha Rostislava Roztočila, který před pěti dny uprchl z plzeňské věznice. ČTK to řekla mluvčí Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Blanka Kosinová. Uvedla, že německá policie zadržela Rostislava Roztočila v 18.30 na základě informací Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a pátrací skupiny policejního prezidia. Na případu spolupracovaly plzeňské policejní ředitelství a útvar rychlého nasazení. „Měli jsme zmapovanou jeho trasu, byl pod kontrolou,“ řekla. Při pátrání byly podle mluvčí Blanky Kosinové využity odposlechy.



Reakce médií IV

• **Popis útěku podle vyprávění Roztočilova rakouského přítele pana Philippa Janýra (Lidové noviny):**

„Útěk do posledního detailu naplánoval Roman Čabrada s dalším spoluvězněm. Ten byl ale přeložen na jiné pracoviště a nabídnuté šance k útěku využil právě Rostislav Roztočil. K akci se připravovali zhruba čtyři měsíce, během nichž si opatřili mobilní telefon, ventilátor, baterie, ocelové nůžky a v závěru také jídlo. Podle Janýra si Roztočil s sebou vzal i bibli, rádio, léky a různá oblečení.

V den útěku se na vnitřním pracovišti věznice, kde oba pracovali, schovali do připravené

palery, kterou jeden z vězňů zabalil do smršťovací fólie a zajistil ocelovou páskou. Ta pak byla spolu s ostatními paletami určenými k expedici naložena na nákladní automobil. Ten byl sice před opuštěním věznice kontrolován zaměstnancem vězeňské služby a služebním psem, ale protože paleta byla v igelitu a větrák hnal vzduch dovnitř, pes nic neucítil a prohlídka vozidla i jeho nákladu nevyvolala žádné podezření.

Čabrada měl domluvené, že pokud auto pojedje přímo do Německa, jeho známý bude fingovat dopravní nehodu, aby nákladák musel zastavit a oba vězni mohli utéct. Předpokládali, že na hranicích mohou být zesílené kontroly, stejně jako na silničních ta-

zích z města. Řidič však zastavil na překladišti nedaleko věznice, takže varianta s předstíranou nehodou nebyla nutná.

Oba vězni tady vystoupili, převlékli se do tepláků a Čabrada zatelefonoval svému známému, který je odvezl do Českých Budějovic. Tam si na sebe vzali civilní šaty a vlakem odjeli do Českých Velenic.

Tam znovu nasedli do automobilu Čabradova známého, který celou dobu jel za nimi, a nechali se odvézt ke státním hranicím. Do Rakouska přešli po kolejích. Ve Vídni našli přístřeší u charitativní organizace. Po několika dnech Čabrada pravděpodobně odjel do Itálie a Roztočil se dostal k sestře do Německa.“

V sobotu vystoupil generální ředitel VS ČR Luděk Kula společně s členem sněmovního výboru pro obranu a bezpečnost a podvýboru pro vězeňství Jiřím Bílým v Českém rozhlasu 1 – Radiožurnál. Otiskujeme podstatnou část tohoto vystoupení moderovaném Štěpánkou Čechovou.

Štěpánka ČECHOVÁ: Pane řediteli, poslední zpráva z agentur hovoří o tom, že západočeská policie dnes definitivně potvrdila, že vězni, kteří jsou už pátý den na útěku, směřovali z Plzně do Německa. I když byl plán útěku velmi pečlivě připraven, nastala prý neočekávaná změna a náklad byl vyložen v meziskladu. Poté muži zřejmě zpanikařili a vylezli z bedny ven. Řekla to policejní mluvčí Helena Malotinská. Vy máte v pondělí předložit ministru spravedlnosti Němcovi podrobnou zprávu o útěku i s vašimi návrhy na další opatření, předpokládám tedy, že jste osoba více než dobře informovaná o průběhu vyšetřování. Máte i vy nějaké novinky?

Luděk KULA: Komise, která byla vyslána do Věznice Plzeň, svoji práci dnes ukončila. Zprávu mi předloží zítra ráno a já s ní seznámím ministra spravedlnosti.

Štěpánka ČECHOVÁ: Kromě okamžitého odvolání ředitele věznice jste už sáhl i k dalším opatřením, a jak sám říkáte, následovat jich bude asi mnohem víc. Zrekapitulujte nám tedy, jaké postihy kdo dostal a jaké ještě chystáte?

Luděk KULA: Ještě týž den jsem odvolal ředitele věznice, plukovníka Zemana. Ve čtvrtek byl postaven mimo službu dozorce, který vykonával službu na již

zmíněném pracovišti. A v současné době se chystají personální a kázeňská řešení u některých funkcionářů, kteří měli za úkol kontrolovat pracoviště a kteří rozhodovali o tom, jakým způsobem a koho na pracoviště zařadí. Ve čtvrtek večer jsem svolal poradou vybraných ředitelů, s nimiž jsem projednal celý případ a přijali jsme i konkrétní závěry.

Štěpánka ČECHOVÁ: Je už tedy jasné, kolik lidí a s jakými konkrétními tresty odnese tuto kauzu?

Luděk KULA: Nerad bych předbíhal, ale bude jich minimálně devět.

Štěpánka ČECHOVÁ: Je už tedy jasné, čím konkrétní selhání umožnilo útěk?

Luděk KULA: Především to bylo selhání dozorce, který nevykonával svoji činnost tak, jak měl, jinak by k útěku nikdy nemohlo dojít. Další odpovědnost nesou funkcionáři, kteří měli za úkol zpracovávat a kontrolovat plán výkonu služeb dozorců. Ten plán byl ale průhledný, takže z něho bylo zřejmé, jak jsou nastaveny časové mechanismy kontroly.

Štěpánka ČECHOVÁ: Je to podle vás selhání jednotlivců, nebo celého systému?

Luděk KULA: Je to selhání jednotlivce, ale chyb tam bylo daleko víc. Když se potom zpětně člověk podívá na všechny ty mechanismy, jak fungovaly, jak se prováděly kontroly, kdo je prováděl, jak jsou čitelné zápisy, tak se domnívám, že i v tom systému, které zpracovávalo vedení, jsou nedostatky, které se budou muset řešit.

Štěpánka ČECHOVÁ: Pane poslanče, stejná otázka nyní pro vás. Je útěk z Borů selháním

konkrétních jednotlivců, nebo se něco podobného může zopakovat kdekoliv, protože chyby jsou v celém systému dozoru a kontroly?

Jiří BÍLÝ: Podle mého názoru je chyba v celém systému. Myslím si, že právě při dozorování těch nejvyšších trestů by systém dozoru a kontroly měl být přesně specifikován.

Štěpánka ČECHOVÁ: A existuje podle vás v našem vězeňství nějaký naprosto jasný návod, podle kterého mají jednotlivé věznice a jejich vedoucí pracovníci postupovat tak, aby k takovým selháním nedocházelo?

Jiří BÍLÝ: Když jsem navštívil jednotlivé věznice, každý ředitel mi předložil plán, jak je vše zabezpečeno. Nevím, jestli byl dělán centrálně, ale byl dobrý. Je vidět, že dochází k selhání hlavně lidských faktorů.

Štěpánka ČECHOVÁ: Pane řediteli, vy sám jste již několikrát uvedl, že odpovědní pracovníci vám budou muset zdůvodnit zařazování odsouzených se zvýšenou ostrahou na taková pracoviště, jako je knihárna, kterou v plzeňské věznici Na Borech provozuje soukromá firma. Už to udělali?

Luděk KULA: Chtěl bych zareagovat na pana poslance. Systém je v každé věznici jiný. V plzeňské věznici bylo přesně nastaveno, že dozorce jednou za třicet minut provede kontrolu a v patnáct hodin bude sčítací prověrka. To, že dozorce kontrolu udělal lajdácky nebo vůbec, to je věc úplně jiná. A pokud jde o zařazování vězňů na pracoviště, je to otázka profesionality a citu. Za sebe se domnívám, že odsouzený Čabrada v knihárně pracovat neměl.

Štěpánka ČECHOVÁ: Jestliže jste sám řekl, že systémem je v každé věznicí jiný a je to na citu jednotlivých vedoucích, nebylo by tedy na čase po těchto zkušenostech udělat nějaký jednotný systém, který by přikazoval minimálně ty hlavní body, které je potřeba dodržet?

Luděk KULA: Nejhorší, co může být, je jednotný centrální systém, neboť mu schází pružnost. Každý ředitel věznic se musí umět nastavit svůj vlastní kontrolní systém a dokázat s ním pracovat. Musí fungovat rotace příslušníků. Nedomnívám se, že by centrální kontrolní systém něco vyřešil.

Štěpánka ČECHOVÁ: Jaká opatření jste už přijal?

Luděk KULA: Zpracoval jsem koncepci bezpečnosti celé vězeňské služby až do roku 2015, která nastiňuje postup vězeňské služby pro příštích deset let, kdy se chceme v oblasti bezpečnosti pohybovat. Luto

koncepci předložím všem příslušným výborům parlamentu, aby si poslanci uvědomili, že se nám dlouhodobě snižují počty vězeňských zaměstnanců, že vězeňství chybí peníze, že nemáme příslušnou techniku, aby věznice mohly být bezpečné.

Štěpánka ČECHOVÁ: Počítáte i s nákupem rušiček?

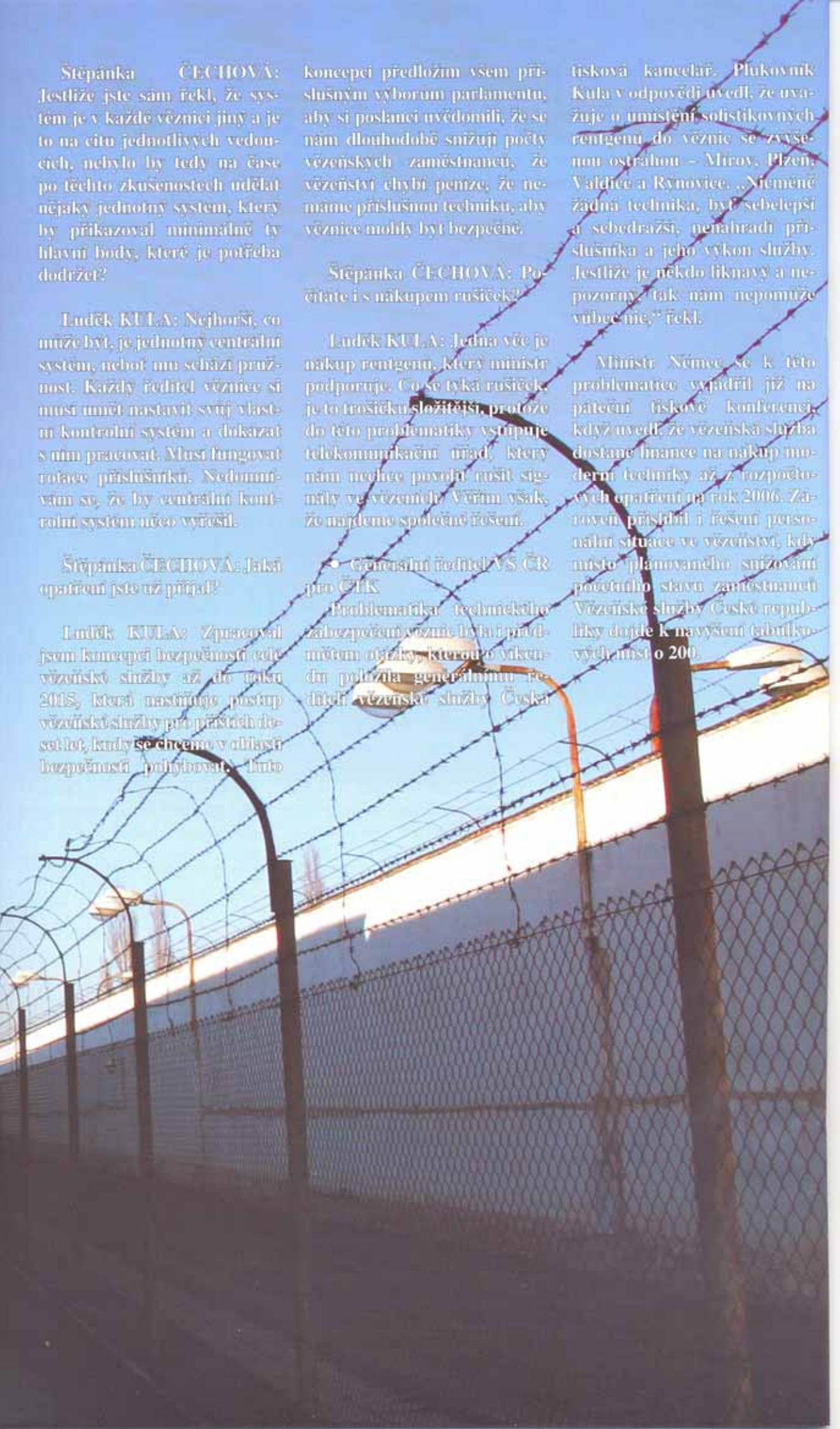
Luděk KULA: Jedna věc je nákup rentgenů, který ministr podporuje. Co se týká rušiček, je to trošičku složitější, protože do této problematiky vstupuje telekomunikační úřad, který nám nechce povolit rušit signály ve věznicích. Věřím však, že najdeme společné řešení.

• **Generální ředitel VS ČR pro ČTK**

Problematika technického zabezpečení věznic byla i předmětem otázky, kterou o víkendů políčila generálnímu řediteli vězeňské služby Čs

lisková kancelář. Plukovník Kula v odpovědi uvedl, že uvažuje o umístění solistikových rentgenů do věznic se zvýšenou ostrahou – Mirov, Plzeň, Valdice a Rýnovice. „Neméně žádná technika, byť sebelepší a sebedražší, nenahradí příslušníka a jeho výkon služby. Jestliže je někdo líný a nepozorný, tak nám nepomůže vůbec nic,” řekl.

Ministr Němec se k této problematice vyjádřil již na páteční tiskové konferenci, když uvedl, že vězeňská služba dostane finance na nákup moderní techniky až z rozpočtových opatření na rok 2006. Zároveň přislíbil i řešení personální situace ve vězeňství, kdy místo plánovaného snižování počtu stavu zaměstnanců Vězeňské služby České republiky dojde k navýšení tabulkových míst o 200.



Pondělí

14. 11. 2005

V budově generálního ředitelství VS ČR se za mimořádně velkého zájmu novinářů konala tisková konference, na které představitelé vězeňské služby informovali o závěrech, k nimž dospěla pětičlenná komise, jež vyšetřovala příčiny útěku dvou vězňů z plzeňské věznice. Zprávu komise otiskujeme v plném znění:

Odborná komise Vězeňské služby ČR, ustanovená dne 9. listopadu 2005 z rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby ČR plk. Mgr. Ludka Kuly za účelem prošetření všech okolností a příčin, které v úterý 8. listopadu t. r. umožnily 58letému Rostislavu Roztočilovi a 29letému Romanu Čabradovi uprchnout z Věznice Plzeň, dospěla na základě zjištěných poznatků k těmto závěrům:

- 1) Přestože ve Věznici Plzeň došlo v červenci letošního roku k výměně jejího ředitele a k některým dalším personálním změnám na vedoucích místech, řízení věznice i práce zaměstnanců nadále vycházely z nesystémových opatření, zavedených předchozím vedením věznice v průběhu několika posledních let.
- 2) Tato skutečnost stejně jako neřešení nedostatků zjištěných při tematických nebo operativních kontrolách v letech 2001 až 2004 způsobily, že v práci převládala formálnost a že nebyly důsledně rozpracovávány a realizovány úkoly vyplývající z usnesení a opatření nadřízeného orgánu.
- 3) Událost, k níž v úterý 8. listopadu 2005 došlo ve Věznici Plzeň, prokázala nezkušenost jejího nového vedení, ale také dalších řídicích pracovníků při řešení mimořádné události.
- 4) Provádění prověrek početního stavu vězňů se vyznačovalo formálností a rutinou, které snižovaly jejich účinnost. V této souvislosti se plně projevil velké časové prodlevy při předávání hlášení o početním stavu vězňů a právě tato skutečnost sehrála velkou roli při útěku obou odsouzených osob.
- 5) Ve Věznici Plzeň jsou velké nedostatky na úseku výkonu trestu odnětí svobody. Jeho vedení například ani jednou od počátku letošního roku neprovedlo kontrolu na inkriminovaném pracovišti. Zaměření kontrolní činnosti nezahrnovalo kontrolu rizikových oblastí věznice a systém kontrolní činnosti nebyl stanoven tak, aby byl účinný po dobu 24 hodin.
- 6) Na inkriminovaném pracovišti bylo neplnění stanovených úkolů častou záležitostí, a to zvláště při provádění prověrek početního stavu vězňů a při zajišťování přítomnosti příslušníka vězeňské služby v době nakládky zboží.
- 7) Postup vedení věznice i některých dalších odpovědných pracovníků byl, zejména v první fázi po zjištění útěku obou vězňů, chaotický a špatně koordinovaný.
- 8) Ve Věznici Plzeň nebyl zřízen mezisklad pro uložení materiálu, který má být vyvezen z pracoviště a do jehož prostor nesmí vstoupit odsouzený, ačkoli to vedení věznice bylo uloženo.
- 9) Podíl na odpovědnosti za vznik mimořádné události mají i funkcionáři oddělení vězeňské a justiční stráže z důvodu nedostatků, které byly zjištěny v jejich kontrolní činnosti.

Komise dospěla k závěru, že i když největší vinou na vzniklé události je nedbalý výkon služby dozorce, který nezodpovědně plnil své úkoly na inkriminovaném pracovišti, je nesporné, že ve Věznici Plzeň je neúčinný a neefektivní systém kontrolní činnosti, který svědčí o špatné řídicí práci, že zde nejsou odpovědně a včas plněny úkoly vyplývající z rozhodnutí nadřízených orgánů a, jak již bylo úvodem zdůrazněno, že zde přetrvávají nesystémová opatření přijatá předchozím vedením věznice.

ROZHODNUTÍ

Generální ředitel Vězeňské služby ČR, který již svým rozhodnutím ze dne 9. listopadu 2005 odvolal z funkce ředitele Věznice Plzeň plk. Ing. Jaroslava Zemana, na základě šetření komise přijal s okamžitou platností tato rozhodnutí:

- Přepracovat plán střežení Věznice Plzeň, plán dílčích a technických prohlídek, plán kontrolní činnosti na oddělení vězeňské a justiční stráže a na oddělení výkonu trestu.
- Zpracovat účinný a efektivní způsob provádění početních prověrek stavu vězněných osob, a to s ohledem na jejich nepravdivost, četnost a s přihlédnutím k nebezpečnosti vězňů.
- Upravit systém kontrolní činnosti ve věznici tak, aby plně respektoval nejen interní předpisy Vězeňské služby ČR a pokyny generálního ředitele, ale i obecně platné předpisy upravující oblast výkonu trestu odnětí svobody; hlavní důraz zaměřit na pracoviště odsouzených, provádění osobních prohlídek vězněných osob, přivážený a odvážený materiál a na kvalitní provádění výkonu služby na všech úsecích.
- Stanovit nová kritéria pro výběr a zařazování odsouzených na pracoviště s přihlédnutím k typu věznice, do kterého jsou odsouzení soudem zařazeni, a k jejich nebezpečnosti.
- S ohledem na zásady vnitřní bezpečnosti věznice a nebezpečnost vězněných osob přepracovat rozpisy strážních a dozorcích stanovišť včetně pracovišť odsouzených tak, aby byl nad nimi zajištěn nepřetržitý dozor.
- Upravit zásady činnosti odborné komise, jakožto poradního orgánu ředitele věznice, stanovené pro výběr a zařazování odsouzených na pracoviště věznice.
- Kázeňsky potrestat převedením na jinou funkci, snížením funkčního platu nebo vytýkacím listem či písemnou důtkou ty pracovníky Věznice Plzeň, u kterých komise shledala hrubé porušení pracovních povinností.
- Po ukončení trestního řízení a ukončení zproštění výkonu služby u dozorce, který měl službu na inkriminovaném pracovišti v době útěku obou vězňů, zahájit řízení o jeho propuštění ze služebního poměru příslušníka Vězeňské služby ČR, pokud bude prokázáno jeho zavinění na vzniku mimořádné události.

Slovo závěrem

Když uteče vězeň, je vždy něco v nepořádku. Útěk dvou vězňů z plzeňské věznice, který zůstane černým dnem českého vězeňství, odhalil nedostatky v technice, chyby v systému kontrol, zejména však v práci lidí. To je nesporné a trestuhodné. Jenže každá mince má dvě strany. Tentokrát nezůstalo jen u potrestání viníků, ale došlo i ke změně postoje společnosti a její politické reprezentace k vězeňské službě, k lepšímu pochopení jejího poslání i významu v trestní politice státu a v neposlední řadě i podmínek, v nichž dnes zabezpečuje výkon trestu a vazby. Útěk do slova rozvířil vlnu zájmu o tuto oblast, která, jak řekl v rozhovoru pro rozhlasovou stanici Frekvence 1 dne 23. listopadu místopředseda vlády a ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Němec, byla za minulého období „otloukánekem, na kterém se neustále šetřilo.“

Prověření ohněm

Okamžiky, které následovaly po útěku vězňů z plzeňské věznice, ukázaly v plné nahotě vážné nedostatky v práci některých jejích pracovníků, ale i vedení, jehož první reakce byla neprofesionální a vedla k vytvoření atmosféry chaosu. Zároveň však prověřily akceschopnost a rozhodnost nového generálního ředitele vězeňské služby plk. Mgr. Ludka Kuly. Ten v nejkritičtějších chvílích prokázal, že je zkušený manažer a člověk na svém místě. Už jeho první rozhodnutí potvrdila, že dokonale zná vězeňské prostředí, že dokáže razantně, přesně a s chladnou hlavou jednat v krizové situaci. Neváhal okamžitě potrestat nezodpovědnost a neschopnost a přijmout řadu účinných opatření, aby se podobný případ již neopakoval.

Je dobře, že měl kolem sebe neméně schopné spolupracovníky, kteří ho nejen podpořili, ale dovedli jeho příkazy a rozhodnutí bezodkladně splnit.

Útěk ukázal, jaký význam má pro vězeňskou službu práce s médii. Oddělení pro vztahy s veřejností Generálního ředitelství VS ČR úspěšně zvládlo reagovat na nápor ze strany médií, dokázalo rychle a přesně informovat veřejnost prostřednictvím sdělovacích prostředků o krocích, které vězeňská služba průběžně činila. Podařilo se mu nejen otevřeně poukázat na odhalené nedostatky, ale i připomenout, že je hodně těch zaměstnanců vězeňské služby, kteří svou práci dělají poctivě – denně se starají o více než 19 000 vězňů, z nichž většina by okamžitě využila sebemenší příležitost k útěku.

Vězeňská služba České republiky je armáda více než deseti tisíc lidí, kteří se nesmí dopustit chyby, přestože jsou dnes a denně vystavováni obrovskému tlaku. Pracují totiž s klientelou, která se neustále snaží těmi nejrafinovanějšími způsoby jejich práci znesnadnit, vyprovokovat je a obelstít. Je to soukolí, v němž každý má své místo. Selhání jednoho, byť toho nejmenšího kolečka, má dalekosáhlé důsledky. Přesto by útěk Čabrady a Roztočila z Věznice Plzeň měl být pro každého zaměstnance VS ČR poučením a důvodem k zamyšlení se nad tím, jak pracovat ještě lépe.

Po uzávěrce

Jen několik hodin po uzávěrce tohoto zvláštního vydání oznámily tiskové agentury, že ve francouzském městě Nice byl ve středu 14. prosince 2005 v časných ranních hodinách zadržen uprchlý vězeň Roman Čabrada. Francouzská policie ho zatkla na pláži, kde se ukrýval v provizorním přístřešku. Podle slov Pavla Němce Česká republika nyní požádá o jeho vydání. Generální ředitel VS ČR Luděk Kula potvrdil, že po návratu bude umístěn do Věznice Valdice.

Co přinesl útěk?

Plzeňský případ ukázal každému, kdo se zajímá o naše vězeňství, v jak náročných a složitých podmínkách pracuje vězeňská služba, jak je její práce společensky odpovědná a mnohdy i nebezpečná. „*Dozorce, když vstupuje do cely, kde je deset i dvanáct odsouzených, aby se skoro bál o život,*“ komentoval práci dozorců místopředseda vlády a ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Němec. A právě proto, že to ví, uvítal v rozhovoru pro českou redakci rozhlasové stanice BBC zájem předsedy vlády o problematiku vězeňství a ocenil jeho ochotu se věcí zabývat. Vždyť dlouhodobé podfinancování vězeňské služby představuje vážné riziko a snižuje bezpečnost českých věznic. Ta je všude na světě pro vězeňskou službu prioritou a stejně je tomu v České republice.

Generální ředitel Vězeňské služby ČR plk. Mgr. Luděk Kula i z tohoto důvodu rozhodl o zřízení nové funkce náměstka pro bezpečnost a výkon služby, do které jmenoval plk. Mgr. Milana Václavka.

Říká se, že něco zlého je pro něco dobrého. To dobré, co útěk z věznice Na Borech vězeňské službě přinesl, je především příslib nadřazených orgánů řešit její materiální i personální problémy a konkrétnější představa veřejnosti o práci a poslání vězeňské služby.



ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ – zvláštní vydání.

Vydavatel: Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, IČ 00212423

Připravili: Ing. Miroslav Jílek, Mgr. Eva Montgomeryová, PaedDr. Lubomír Bajoura

Adresa redakce: Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, poštovní příhrádka 3, PSČ 140 67 Praha 4;

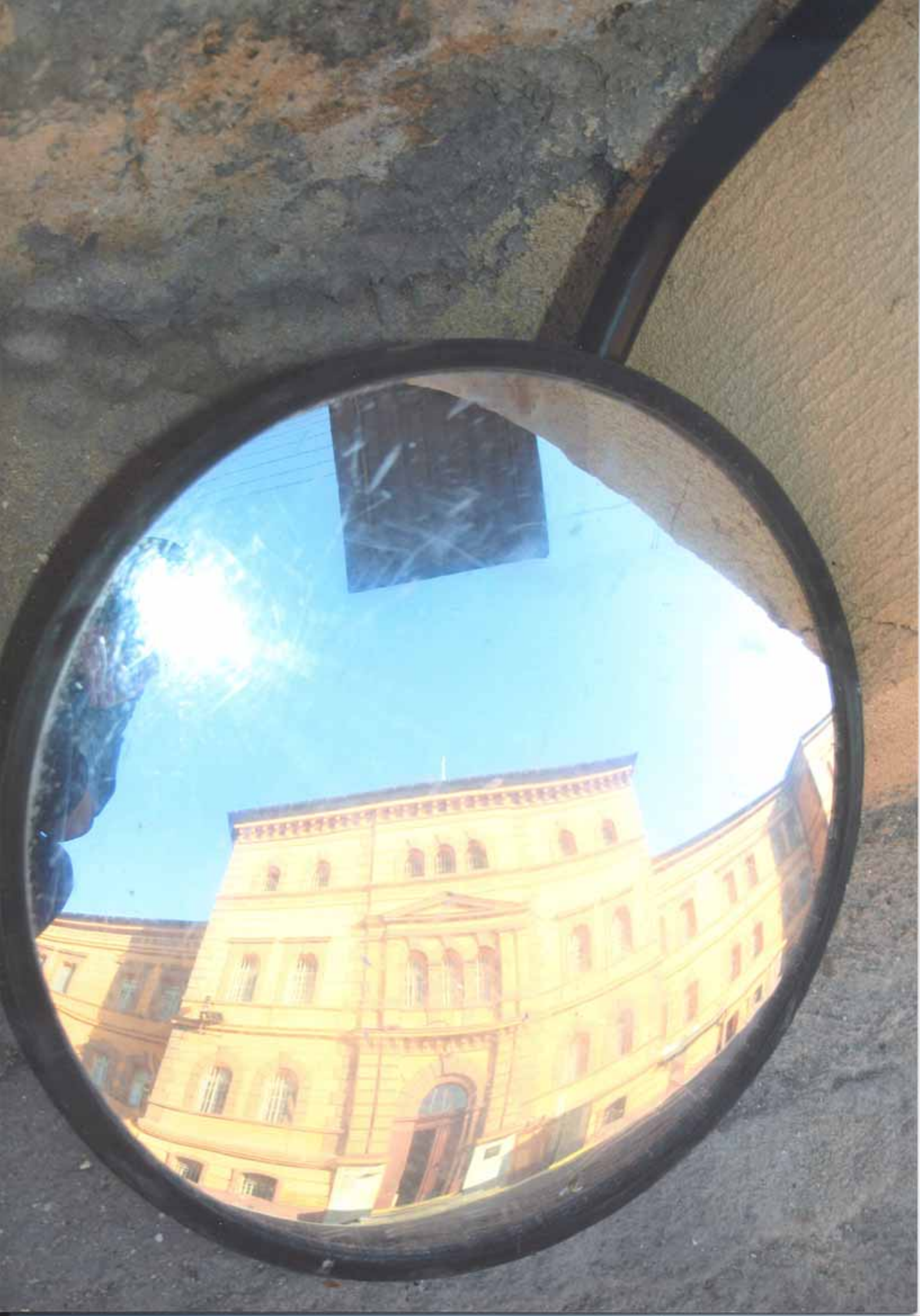
<http://www.vscr.cz>; redakce-ev@grvs.justice.cz; telefon 244 024 111 (ústředna), 244 024 412, 244 024 415, fax: 241 409 072.

Distribuce časopisu, objednávky a předplatné: Martina Redlichová, tel.: 244 024 407, fax: 244 024 403, e-mail: MRedlichova@grvs.justice.cz

Grafická úprava a sazba: Zdeněk Relich

Tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra ČR, Publikování údajů a článků z Českého vězeňství není dovoleno bez souhlasu redakce.

© Vězeňská služba České republiky, Praha 2005. Registrační značka MK ČR 6334, ISSN 1213-9297. Uzávěrka vydání: 14. 12. 2005.





Jak uprchli



01



02



03



04



05



06

*01–04 Snímky ukazují
směr trasy transportované palety
s uprchlými vězni.
05–06 Pracoviště ods. Čábrady,
které paleta míjela.*



07



08



09



13



14



15



18



19

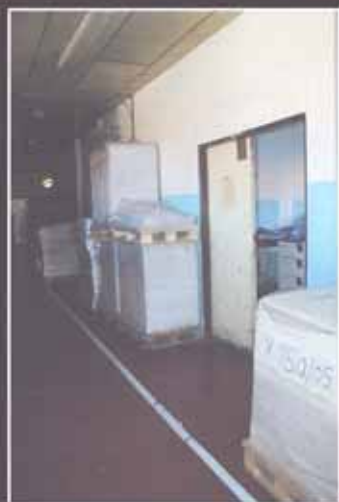
07–08 Pracoviště ods. Čabrady, které paleta mījela.

09 Detail desky s klíči na pracovišti ods. Čabrady.

10–11 Vchod a pracoviště ods. Roztočila, kolem něhož rovněž paleta projížděla.

12–13 Chodba, kterou se paleta dostala ke druhému výtahu.

14 Vykládání palet z výtahu v přízemí.



10



11



12



16



17



20



21

15 Zde se palety balí do fólie.

16 Ukázka rozměrů palety, která byla použita při útěku.

17–18 Nakládání palet do kamionu.

19–20 Vjezd do meziskladu nedaleko věznice, kde uprchlíci opustili paletu.

21 Na tomto místě byla složena paleta s uprchlíky.



22



23



24



25



26



27



28

22 Palety před meziskladem.

23 Ventilátor, který si uprchlíci zabudovali do palety.

24 Otvor, kterým utekli.

25–26 Výjezd z meziskladu, kudy utíkali.

27–28 Cesta parkem, kterým prchali.